

Min vän är min

1. Min vän, min vän Är min och jag är hans.
 2. Han har, han har Sin An - de till mig sändt
 3. Nu vet, nu vet Jag ock, på hvem jag tror,

Min vän, min vän
 Han har, han har
 Nu vet, nu vet

På jord, på jord Ej så - dan gläd - je fans
 Och ljus, och ljus Ut - i mitt hjer - ta tändt:
 Jag vet, jag vet, Att i mitt hjer - ta bor

På jord, på jord
 Och ljus, och ljus
 Jag vet, jag vet,

Som den att e - ga Je - sus Krist; Se, det är fröjd för - u - tan brist,
 Jag ser min fa - ders kär - lek - shöjd Och sma - kar nå - dens ljuf - va fröjd,
 Min Gud och fräl - sa - re så kär, Som al - la verl - dars her - re är.

Se, det är fröjd, ja det är fröjd för - u - tan brist.
 Och sma - kar nå - dens, sma - kar nå - dens ljuf - va fröjd.
 Som al - la verl - dars, al - la verl - dars her - re är.

Se, det är fröjd, ja det är fröjd för - u - tan brist.
 Och sma - kar nå - dens, sma - kar nå - dens ljuf - va fröjd.
 Som al - la verl - dars, al - la verl - dars her - re är.

Text: ?

Musik: Andrew L. Skoog (1856–1934), 1893

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 9)